

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXXI. Monachi Carmelitæ Christiani ejusdem Religionis sunt cum Monachis in veteri Lege ab Elia in Carmelo institutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

in civitate Pacis. Michas 7. Pascentur, passivè, Videatur legendum, Pascentur activè, * Recedè dicit, Religiosis, quia prececidit in Propheta. Perijit pium de terra. Psal. 44. Michas 7. * Verti debuerat Basanitis & Galaaditis, lecondum 70. ac conforter. Intellexit autem per Basanitis, & Galaaditis. * Fiebatur pinguis, i. pascebatur. * Pascentur passivè, ergo in textu, Pascent, activè, Psal. 44. Iterum passivè. Alias cap xxv 1. Monachi conjugati. Rechabites. Jerem. 35. Ibidem.

re Religionis uberibus: quemadmodum Michas propheta concludendo terram Judæorum fore propter peccata eorum desolatam, dicens: Terra erit in desolationem propter habitatores suos, & fructum cogitationum eorum: subdit alter de his monachis, inquit: Pasce Domine populum tuum in virgâ tua, gregem hereditatis tue, habitantes solos in saluta tu in medio Carmeli, pascentur Basan & Galaad juxta dies antiquos. Ubi Propheta primò orat DEUM, ne populus monachorum montis Carmeli concludatur simili sententiâ desolationis cum Judæis: sed pascat ut prius doctrina * Religionis per DEUM sub virga, id est, regula suâ directionis: idè ait, Pasce Domine populum tuum in virgâ tua, de qua Psalmista, Virga directionis, virga regni tui. Ne autem Propheta videretur pro toto populo Judaico orare, specificat hanc solam, dicens, Gregem hereditatis tue habitantes solos in salu: scilicet Carmeli. Secundo prævidens Michas se esse exauditum, prophetat venturum quod oraverat, dicens: In medio Carmeli pascentur Basan & Galaad. Intellexit autem per Basan & Galaad hos monachos montis Carmeli: tum primò, quia quam plures eorum erant tunc de regionibus Galaad & Basan oriundi: tum secundò, quia Basan interpretatur pinguis: & cœtus horum Religiosorum * fiebat in medio Carmeli pinguis pascos divinis, scilicet doctrinis veræ Religionis. Galaad quoque interpretatur acervus testimonij, & DEUS cœtum horum monachorum acervavit in medio Carmeli, in testimonium contra populum Judæorum; ut intelligeret populus, quòd propter prævaricationem Legis divinæ fuerit captivatus, & terra eorum desolata: cum hi Religiosi, quia servaverunt legem DEI remanserint liberi in terra illa, in medio Carmeli. Deinde exponit Propheta qualiter in medio Carmeli pascentur, dicens: Juxta dies antiquos: in quibus, scilicet sub virgâ directionis regni Dei, pascebantur ab ELIA in monte Carmeli, doctrinâ prophetice vitæ monasticæ, secundum formam institutionis hujus Religionis per DEUM creditam ELIÆ.

CAPVT XXX.

Rechabites item ab hostibus Chaldaicis liberi dimissi.

Monachi etiam Rechabites quamvis essent in Hierusalem reclusi, dum exercitus Chaldaicus Jerusalem & ceteram terram Juda devastavit, ipsi tamen non fuerunt cum reliquo populo Judæorum in Babylonem translati; sed in terra promissionis detentati; sicut & monachi Carmelitæ prædicti. Quoniam Nabuzardan princeps exercitus regis Nabuchodonosor, dum prædictam captivitatem Judæorum in Babylonem transferret, hos monachos Rechabites cum Hieremia Propheta liberò abire concessit: quemadmodum Hieremias & populi captivitatem, & Rechabitarum liberationem, prophetaverat in persona Domini, dicens: Firmaverunt filij Jonadab filij Rechab præceptum patris sui, quòd præceperat eis: populus autem iste non obedivit mihi. Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, DEUS Israel: Ecce ego adducam super Judam & Jerusalem universam afflictionem, quam locutus sum adversum illos, eò quòd locutus sum ad illos, & non audierunt. Vocavi illos & non responderunt mihi. Domini autem Rechabitarum dixit Hieremias: Pro eo quòd obedisti præcepto Jonadab patris vestri, & custodisti omnia mandata ejus, & servasti universa quæ

præcepit vobis, propterea dicit Dominus exercituum, DEUS Israel: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus. Intellexit autem DEUS per virum de stirpe Ionadab, non quidem principalem carnalem ipsius Jonadab generationem, sed potius Religionis nostræ eremiticæ genus. Neque enim filij carnales ipsius Jonadab, aut ab eis geniti, sed solum monachi in hac Religione eremitica eis succedentes, steterunt in conspectu DEI cunctis diebus: quamvis carnalis stirps Rechabitarum perduraverit usque in ruinam civitatis Jerusalem, à Tito & Vespasiano pertratam. Nam dum beatum Jacobum Alphaei, qui paulò ante ruinam prædictæ civitatis deceisset, Judæi in dicta urbe lapidibus obtraxerunt; sacerdos quidam ex his Rechabitis, nitebatur eum à morte erueri. Quoniam Apostolus Jacobus nunquam bibit vinum, & alias abstinentias grandes, similes Rechabitarum observantij sequutus fuit.

CAPVT XXXI.

Monachi Carmelitæ Christiani ejusdem Religionis sunt cum Monachis in veteri Lege ab ELIA in Carmelo instituti.

Intuentes quidam viri, monachos montem Carmeli nunc habitantes esse Christianos; putaverunt, ut asseris, dilecte Caprasi, eos non esse ejusdem Religionis cum illis Monachis, qui olim per sanctum Prophetam DEI ELIAM fuerunt in eodem monte instituti: pro eo, quia illi non fuerunt Christiani, sed Judæi. Quam autem erroneam istorum virorum opinio à veritate deviet, ex sequentibus manifestum tibi fiet. Antiqui namque hujus montis monachi, etsi non nomine, tamen rectè à fide fuerunt Christiani veri, sicut sunt monachi moderni: quoniam illi fidem firmam in Christum habuerunt, à quo & animarum salutem speraverunt, pro qua consequenda mundum reliquerunt, & corpora ac animas suas DEO obtulerunt: de quibus Apostolus sic ait: Circumscribitur in melioris, & in pellibus caprinis, egentes, angustiati & afflicti, quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, in speluncis & in cavernis terræ: & hi omnes testimonio fidei probati fuerunt. Si ergo teste Apostolo, illi fuerunt probati testimonio fidei, quis non videat, quòd ipsi non perfidi, quales sunt moderni ludæi, sed veri fuerunt orthodoxi. Quorum tempore si Dominus noster Jesus Christus, quem cupiebant videre, & audire, venisset in hunc mundum, sicut in nostris venit temporibus, non minùs facti fuissent, non solum fide, sed & nomine Christiani, ejus doctrinam & Sacramenta suscipiendo, quàm sunt eorum successores. De illis enim Salvator noster loquens discipulis suis ait: Amen dico vobis, quia multi Propheta, & Iusti, cupierunt videre quæ videtis, & non viderunt, & audire quæ auditis, & non audierunt. Sed quamvis Sacramenta gratiæ, quæ nos his diebus videmus in remissionem peccatorum à Christo Jesu instituta, illi non viderant; & licet dogmata & miracula, quæ ad salutem animarum & confirmationem fidei diebus nostris audimus à Domino Jesu dicta & facta, illi non audierunt; hæc tamen omnia ipsi suis successoribus vaticinati fuerunt: Quemadmodum enim ait P. Petrus Apostolus: Omnes Propheta & Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, annuntiaverunt dies istos. Quòdrem nò est

Petris, nomen Jonadab toti posteritati suæ impositum fuisse spiritualiter. Ex Hegeippo. Hægesippus l. 5. Rechabites etiam ex alijs tribubus. Alias cap xxvii.

Idem argumentum inter Latinos per sanctum Prophetam DEI ELIAM fuerunt in tractat & definit B. Augustinus lib. 3. contra 2. Epistolas Pelagianorum. Hebr. 11. Nomen, modernis, redolet aliquam primorum temporum viciniam, sicut & nostra temporibus. Matth. 13. Sacramenta gratiæ Christus ipse instituit. Act. 3.

Monachi Eliani à Ioanne baptizati, ab eodem docentur de Baptismo Christi in spiritu.

Hic Joannes venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de Lumine, ut omnes crederent per illum. Praivit enim antefaciem Domini parare vias eius. Anno siquidem quindicesimo imperij Tiberij Caesaris, factum fuit verbum Domini super Joannem, habitantem in deserto, juxta fluem: Jordanis, ubi prædicti Religiosi Filij Prophetarum manebant. Et venit in omnem regionem Jordanis, prædicans baptismum penitentiae in remissionem peccatorum. Tunc sicuti testatur Evangelista, exhibet ad eum Hierosolyma, & omnis Judæa, & omnis regio circa Jordanem, & baptizabantur ab eo in Jordanem, confitentes peccata sua. Propterea Religiosi Filij Prophetarum montis Carmeli, & alij in tabernaculis propè fluentia Jordanis, & in cæteris eremis terræ promissionis habitantes, fuerunt tunc à sancto Joanne duce eorum, sicut & cæteri de populo baptizati. Præparabantur autem ipsi per hoc ad unigenitum DEI Filium dignè cognoscendum, qui tunc inter homines ignotus convertebatur: sicut ipse Baptista palam revelavit tunc Judæis, dicens: *Medius vestrum stetit, quem vos nescitis: ipse est, qui post me venturus est, & ante me factus est; cuius non sum dignus ut solvam corrigiam calcamenti ejus.*

Cum ergo prædicti Religiosi voce præconis intellexissent unigenitum DEI Filium esse præsentem in mundo, quem ex toris eorum præcordijs cupiebant videre, & à cæteris hominibus discernere, proposuerunt Baptista inseparabiliter assistere; scientes in ejus baptismò DEI filium esse manifestandum: sicut ipse Baptista testabatur, dicens: *Ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans. Quemadmodum autem JESUM absentem Joannes eis evangelizaverat, ita postmodum ipsum præsentem eis manifestavit. Venit enim JESUS à Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo.*

Videns autem Joannes JESUM venientem ad se, indice eum omnibus prodens, ait: *Ecce Agnus DEI, ecce qui tollit peccata mundi.* Hic est de quo dixit, *Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat.* Ut autem hoc Præcuroris testimonium creditibilis redderetur, baptizato JESU à Joanne confestim aperti sunt caeli, & descendit Spiritus sanctus corporali specie in ipsum: tanquam digitò quodam fidei omnibus demonstraret, hunc esse illum, qui eis à Joanne in baptismò manifestandus, prædicabatur.

Denique hunc, super quem columna maosis, verum esse DEI Filium, vox Patris de caelo tunc facta eos etiam docuit, dicens: *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacuit.* Quamobrem Baptista, testimonium iterum perhibens Christo, exolebat ejus Baptismum dicens: *Vidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & manentem super eum. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: super quem videris spiritum descendentem & manentem super eum, hic est, qui baptizat in spiritu sancto.* Ne itaque prædicti Religiosi spem salutis ponerent in Præcuroris Baptismo, ipse perfectiori Baptismo scilicet Christi, eos fore baptizandos prophetaverat, dicens eis: *Ego baptizavi vos in spiritu sancto & igne.* Quamquam, ut Joannes Evangelista testatur, JESUS non baptizaret, sed discipuli ejus.

Verum, quia ille dicitur præcipuè rem aliquam habere in facie, Mat. 3.

existimandum successores illorum ad Religionem eorum idèd non pertinere, quia sunt Christiani; sed multo magis esset arbitrandum ipsos successores nihil religioni eorum attinere, si Christianitatis ritum ad animatum salutem consequendam non suscepissent; sicut eis illi Propheta vaticinati fuerant. Teste enim beato Petro Apostolo, de animarum salute exquisierunt, atque scrutati sunt Propheta, qui de futura in nobis gratia prophetaverunt, scrutantes quod vel quale tempus significaret eis spiritus Christi, pronuncias eas, quæ in Christo sunt passiones, & posteriores gloria, quibus revelatum est, quia non sibi ipsis, nobis autem ministrabant ea, quæ nunc nunciata sunt.

CAPVT XXXII.

S. Ioannes Baptista monachus instituit S. ELIÆ.

Successores ergo illorum sanctorum Prophetarum, monachi filij Prophetarum, qui sicut dictum est, in eremo montis Carmeli, & in solitudinibus propè fluentia Jordanis, ac in alijs desertis, & in urbibus terræ promissionis habitabant, ab ipsis Prophetis incunctanter traditum, ut præmittitur, tenebant, Christum pro lumani generis redemptione incarnandum, moriturum, & gloriosè resurrecturum: quem ex totis eorum præcordijs desiderabant, & sperabant venturum. Quos sicut DEUS per ELIAM, & cæteros ejusdem propositi Prophetas, instruere de adventu Christi futuro dignatus fuit: ita etiam, ut de præsentia Christi in mundo per ejus Præcursores eos doceat, disposuit, quòd prædictus Præcursor sic ante JESUM Christum in spiritu & virtute ELIÆ præcedere, ut jam in sua pueritia monasticam eorum vitam eremiticam ab ELIA Propheta institutam assumeret: Quod nec Evangelista Lucas sinit, de ipso Præcurfore dicit: *Puer autem crescebat, & confortabatur spiritu, & erat in deserto.* Notant autem ait Lucas, *In deserto:* quia Joannes tam in desertis solitudinis Jordanis, sicut filij Prophetarum, quam in desertis montium latuit; sicut ELIAS & Eliseus.

Cum ergo venit sacri plenitudo temporis, fuit ad dictos monachos in desertis missus homo ille à DEO, cui nomen erat Joannes: scilicet Baptista, monasticæ vite eremiticæ, ab ELIA institutæ, cultor eximius. Ambo enim tam ELIAS, quam Joannes, fuerunt indumentis hispidis vestiti, luxu casti, vidu fugi, conversatione solitarij, & deserta jugiter fecul. Fuerunt etiam electi per DEUM Præcursores Christi: Joannes quidem adventus primi; ELIAS verò ultimi: dicente Domino: *Elias quidem venturus est, & restituet omnia.* Dico autem vobis, quia Elias jam venit, & non cognoverunt eum, sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Tunc intellexerunt discipuli, quia de Joanne Baptista dixisset eis. Et propterea Sacerdotes & Levitæ ab Hierosolymis per Judæos ad Joannem missi, inventes eum in omnibus, conversationem monasticæ vitæ eremiticæ, ELIÆ præcipuè, sequi, quærebant ab eo, si ipse erat ELIAS. Quoniam, sicut Angelus Gabriel de eo prædixerat, *venit ipse in spiritu, & virtute Eliæ:* ad exemplum cujus domo sui patris, & terrenis opibus derelictis, conversatus fuit jugiter in desertis, & ad instar illius vinum & licetam non bibens, habuit ad imitationem ejus vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos, ut testatur Matthæus Evangelista. Ideò Christus, sciens Joannem expressam monasticæ vitæ Propheta ELIÆ imaginem gerere, dixit de eo turbis: *Servultu accipere, ipse est Elias.*

1. Petri 1. Alias posterior pars cap. xxi v 1 1.

* Filiorum Prophetarum distincta fides de mysterijs Christi.

LUC. 1.

Joan. 1.

Matth. 17.

Joan. 1.

Matth. 3.

Matth. 32.

Alia cap. 19.

Joan. 1.

Matth. 3.

Matth. 3.

S. Joannes Baptista.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.

Matth. 3.